

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 114/21/5505-5
EEČ: 2-39-500-2021

Liptovský Mikuláš 17.06.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX, Slovensko

adresa na doručovanie písomností: XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 16. 04. 2021 asi o 16.21 hod. stojac zo severnej strany pri čerpacej stanici pohonných hmôt XXXXX potom, čo bol napadnutý úderom päťou smerovaným do hornej časti tela XXXXX, tomuto úder opätoval, čím sa dostali do vzájomnej fyzickej potýčky, v rámci ktorej privodil pád XXXXX na zem, kde v útoku smerovanom primárne do oblasti hlavy a hornej časti tela XXXXX pokračoval, čím mu podľa záverov znaleckého dokazovania spôsobil tržnozmliaždenú ranu nad pravým okom a odreniny na oboch lakťoch a obmedzil ho v obvyklom spôsobe jej života v trvaní do 7 (siedmych) dní,

Odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu Liptovský Mikuláš,

pretože výsledky prokurátorom nariadeného vyšetrovania preukazujú, že nejde o

restný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Mikuláši uznesením zo dňa 27. 04. 2021, sp. zn. XXXXX, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a súčasne, podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, vzniesol pre jeho spáchanie obvinenie XXXXX, ktorý sa ho mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto uznesenia. Vo veci boli následne povereným príslušníkom PZ vypočutí obvinený, svedok – poškodený a svedkyňa XXXXX a do konania bol pribratý znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie Tiež bol pre potreby trestného konania zabezpečený kamerový záznam z miesta skutku. Na základe vykonaným skráteným vyšetrovaním ustálených skutkových zistení prípadu potom poverený príslušník PZ dospel k záveru, že vo veci je dôvodný postup v intenciách § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 25 ods. 1 Trestného zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa § 25 ods. 2 Trestného zákona nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu.

Podľa § 123 ods. 1 Trestného zákona ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví. Páchatel' sa potrestá odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona prečinu výtržníctva sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného. Páchatel' sa potrestá odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 214 ods. 2 Trestného zákona policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Návrh povereného príslušníka PZ na postup v zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku mi bol spolu s vyšetrovacím spisom predložený dňa 16. 06. 2021 s tým, že preštudovaním dosiaľ zabezpečeného spisového materiálu som dospel k záveru, že je dôvodný. V zmysle skráteným vyšetrovaním ustálených skutkových zistení prípadu je nepochybné, že obvinený konal spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto uznesenia, čím vyvolal na strane svedka – poškodeného negatívne následky na jeho zdraví verifikované závermi písomného znaleckého posudku. Znalec z odvetvia chirurgie pritom v záveroch ním podaného písomného znaleckého posudku konštatoval existenciu tržnozmliaždenej rany nad pravým okom a odrenín na oboch lakťoch, pričom súčasne stanovil dobu obvyklého obmedzenia svedka – poškodeného v jeho spôsobe života v trvaní do 7 (siedmych) dní. Tu je síce na mieste konštatovanie, že poverený príslušník PZ s odkazom na znenie § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obvineným spáchaný skutok právne nekvalifikoval v celom jeho rozsahu, avšak predmetný nedostatok je bez relevantného následku vo vzťahu k voľbe spôsobu vybavenia trestnej veci. Vo svetle záverov písomného znaleckého posudku, s odkazom na aplikačnú prax vyžadujúcu pre spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona obmedzenie obete násilia v obvyklom spôsobe jej života v trvaní najmenej 7 (sedem) a viac dní, nebolo možné skutok spáchaný obvineným ďalej právne kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. S poukazom na konštatáciu znalca, že XXXXX bol utrženými zraneniami obmedzovaný v obvyklom spôsobe jeho života v trvaní do 7 (siedmych) dní je pri jej hraničnosti v súvislosti s posudzovaním či došlo alebo nedošlo k spáchaniu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s ďalšími rozhodnými skutočnosťami prípadu potrebné vykladať spôsobom vyznievajúcim v prospech obvineného. K nejednoznačne znalcom ustálenej dobe obmedzenia svedka – poškodeného v jeho obvyklom spôsobe života v danej veci pristupujú stav ebriety (opitosti), a to ako u obvineného (0,86 mg/l), tak u svedka – poškodeného (1,19 mg/l) a skutočnosť, že XXXXX jeho inzultáciu obvineným sám vyvolal, keď na adresu vtedy svojej bývalej priateľky, svedkyne XXXXX hanlivo vyjadril, keď povedal: „Tá kurva Ti určite dá.“ a následne obvineného prvý, úderom päťou smerovaným do hornej polovice tela, napadol.

Čo sa právnej kvalifikácie skutku v podobe prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona týka, v tejto súvislosti, s odkazom na závery písomného znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgie, v rámci ktorých limitoval časové obmedzenie svedka – poškodeného utrženými zraneniami v obvyklom spôsobe jeho života dobou do 7 (siedmych) dní, v spojení s ďalšími relevantnými skutočnosťami konkretizovanými vyššie, orgány činné v trestnom konaní dodatočne, s odkazom na obsah úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona, stratili oprávnenie viesť proti obvinenému trestné stíhanie. Hoci doba obmedzenia poškodeného v obvyklom

spôsobe jeho života určená znalcom je hraničná, pričom formálne je spôsobilá naplniť v príslušnej časti znak objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona (negatívny následok), stupeň závažnosti obvineným spáchaného skutku v intenciách § 10 ods. 2 Trestného zákona je ďalej limitovaný zistením, že jeho útok vedený proti XXXXX bol vyprovokovaný samotným poškodeným, ktorý sa v jeho prítomnosti hanlivo vyjadril na adresu ženy, s ktorou obvinený na miesto skutku prišiel a následne sám XXXXX napadol. V tejto súvislosti javí sa byť potrebným zaujať stanovisko k nutnej obrane podľa § 25 Trestného zákona, ako inštitútu trestného práva majúceho pravidelne za následok vylúčenie protiprávnosti činu, ktorého uplatnenia sa vo veci dovoľáva obvineným zvolený obhajca XXXXX, v zastúpení jeho advokátskym koncipientom XXXXX. Prokurátor sa pred rozhodnutím dôsledne oboznámil so závermi vykonaného dokazovania s tým, že vo svetle kamerového záznamu, ako fakticky jediného objektívneho dôkazného prostriedku v časti zachytávajúceho priebeh incidentu medzi obvineným a svedkom – poškodeným, nemohol sa bez námietok stotožniť s tvrdeniami ako XXXXX, tak XXXXX, či svedkyne Evy Koválikovej, ktorá sama bola tiež pod vplyvom alkoholu, hoci prítomní príslušníci zasahujúcej policajnej hliadky mieru ovplyvnenia relevantným spôsobom neverifikovali. Z kamerového záznamu vyplýva, že útok prvý síce začal svedok – poškodený XXXXX, takže časť následného konania je na strane obvineného nepochybne krytá nutnou obranou v zmysle § 25 ods. 1 Trestného zákona, súčasne však je potrebné ďalej uviesť, že po páde svedka – poškodeného na zem XXXXX prešiel z obrany do útoku a tohto sa opakovane snažil zasiahnuť údermi rukami a kopancami. Kamerový záznam pritom mimo krytia sa XXXXX pred prichádzajúcimi údermi a kopancami nezachytil konanie na jeho strane vyhodnotiteľné ako prechod do útoku, pred ktorým by sa musel obvinený brániť. V tejto súvislosti je preto na mieste konštatovať vybočenie z rámca a medzi nutnej obrany (exces) podľa § 25 ods. 2 Trestného zákona na strane obvineného s tým, že obvinený, konajúc v ebriete (opitosti) stredne ťažkého stupňa (0,86 mg/l) nebol spôsobilý naplniť zákonné požiadavky znenia § 25 ods. 3, 4 Trestného zákona. Vo svetle vyššie uvádzaného potom nie je možné dospieť k inému záveru, ako takému, že XXXXX konaním kladeným mu v tejto trestnej veci za vinu formálne kumulatívne naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, tak policajtom opomenutej skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, avšak konal v časti v nutnej obrane podľa § 25 ods. 1 Trestného zákona, ktorej limity v intenciách § 25 ods. 2 Trestného zákona prekročil. Súhrn ďalších relevantných skutočností prípadu však viedol prokurátora k úvahám o dôvodnosti uplatnenia inštitútu tzv. materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona s pozitívnym výsledkom. Len pre pripomenutie, pod vplyvom alkoholu, rovnako v stredne ťažkom stupni opitosti (1,19 mg/l) sa v čase skutku preukázateľne nachádzal aj samotný svedok – poškodený, ktorý navyše konflikt s obvineným sám vyvolal, keď sa hanlivo vyjadril na adresu svedkyne Evy Koválikovej s tým, že následne na XXXXX sám zaútočil. Vychádzajúc z uvádzaného je potom na mieste konštatovanie, že obvinený v časti svojho konania toto realizoval v nutnej obrane, ktorú síce prekročil (exces), avšak s tým, že vo výsledku na strane svedka – poškodeného vyvolal negatívny následok s hraničnou okolnosťou spočívajúcou v obmedzení XXXXX v obvyklom spôsobe jeho života v trvaní do 7 (siedmych) dní. Preto osobitne s odkazom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný v zmysle obsahu úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona prokurátor v konaní XXXXX a ním spáchanom skutku vzhliadol nepatrnú závažnosť.

Vo vzťahu k policajtom opomenutej právnej kvalifikácii spáchaného skutku aj ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je na mieste poznamenať, že rovnako, ako pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je možné v konaní XXXXX vzhladať formálne naplnenie zákonných znakov jeho skutkovej podstaty. S odkazom na znenie § 25 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 Trestného zákona je však nevyhnutné dospieť k záveru, že relevantné okolnosti prípadu vo vzájomnej kombinácii znižujú závažnosť aj tohto prečinu. Prokurátor nepovažuje za spravodlivé, ak by pripustil vedenie trestného stíhania proti obvinenému pre spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona tam, kde došlo ku konaniu v nutnej obrane podľa § 25 ods. 1 Trestného zákona, hoci s excesom v zmysle § 25 ods. 2 Trestného zákona zvlášť potom po zistení, že obvinený svedkovi – poškodenému spôsobil hraničný negatívny následok na jeho zdraví, na vzniku ktorého sa XXXXX sám nepriamo podieľal, keď obvineného popudil hanlivým výrokom na adresu svedkyne XXXXX a súčasne ho aj prvý napadol.

Zároveň je však potrebné uviesť, že konanie obvineného neprestáva byť preto protiprávnym s tým, že je možné v ňom vzhladať dôvodné podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo verifikované, že sa skutok tak, ako je popísaný vo výroku tohto uznesenia, stal. O predmetnom podozrení však už nie sú oprávnené konať a rozhodnúť orgány činné v trestnom konaní, preto bolo potrebné vec za týmto účelom postúpiť vecne a miestne príslušnému orgánu v osobe odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu XXXXX.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor